

عنوان مقاله:

مبانی فطری اخلاق در نهج البلاغه و اصول تربیتی مبتنی بر آن

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی توسعه پایدار در علوم تربیتی و روانشناسی، مطالعات اجتماعی و فرهنگی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

مهدیبرزگر بفروئی - دانشجویی کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی، دانشگاه یزد

یعقوب ملایی بهرامی - دانشجویی کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی، دانشگاه یزد

کاظمبرزگر بفرویی - استادیار گروه علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه یزد

خلاصه مقاله:

شناخت خلق ها و تمیز محمود و پسندیده از مذموم و زشت آنها و آراسته شدن به اخلاق پسندیده و نیکو و زائل ساختن اخلاق ناپسند از نظر امیرمومنان در راس دانش ها قرار دارد. اخلاق نیکو در نظر آن حضرت، به منزله برترین همنشین و بالاترین حسب برای انسان است. در این پژوهش، به تبیین رابطه میان فطرت و اخلاق با روش توصیفی-تحلیلی از اندیشه های حضرت علی استخراج، و مشخص شد که فطرت نقطه کانون و زیربنای ساختمان اخلاق است. در بخش دوم نیز به اصول اخلاقی از نظر امام علی (ع) پرداخته شد که ضرورت پاکی نسل، آغاز زود هنگام تربیت، اصلاح وضعیت محیطی، تقویت خودشناسی، غفلت زدایی و شناخت مصداق واقعی کمال، مبارزه با دنیا گرایی و رفاه زدگی و نیز ضرورت تقویت نور فطری از طریق اطاعت از دستورهای اخلاقی دینی و مداومت بر اعمال اخلاقی را نشان داد.

کلمات کلیدی:

فطرت، اخلاق، اصول تربیتی، نهج البلاغه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/394604>

